

XXIV. Modlitba Abakukova k zpívání složená, Abak. 3. v. 1. k danšanji w gakékoliv zpěti časy w Bohu, slavící, připomínáním jakoz slavných melebných skutků, tak v nových zaříbenj gcko. (Notan Zalmu 141.)

BĚlyšew pochvíiku tivou Páne/ leč sem se, jeho
prostred dnu svých/ mám býti Žemě žáven je-
vých: Achrozpoměni se Boje na mne. (2)

2 Když se Bůh tam bral z hory Táraa/ Záken svého
Édu nesa/ slávau se silného Nebesa/ v z Žemě hrom
byl veliký dán. (3)

3 Blekt co Slunce Pána předchází/ a tuž skryta
jeho sybla/ (4) v morni někaz u vyla/ Ohněm prudkém
od sebe házel. (5)

4 Zastavim se rozměr il Žemě/ zrozřásit v hory vše-
tné: Národy petrov nevdečné/ svou moc vlastál mezi
všemi. (6)

5 Takž se tráslí všickej okolní / Národoně, před
tvým strachem/ házels gimi jako prachem/ nic nemohli
horni v delni. (7)

6 Neb zda twůr se tak hněv rozpálil/ proti Mordám
řek neb more? Zdaž ne proti lidstvu zpauče? sváus ty na
ty gjidu obrátil. (8)

7 Tuž se vložitko tivé kucíste/ podle písah kteréjs
činil/ svému Édu, kdyjs vmlnil, své spiniti mu rccí gi-
sté. (9)

8 Před tebouž se tam hory trásliv/ propost se pak od-
vráta/ Řeka strachem vtiskala/ Neprátelek kdyjs tvořit
hasli. (10)

9 Skunce w svém prudkém behu stálo/ též v Mésye,
asby s tvými/ cos chtěl visse odpůrcy zlými/ silným
bohem se vykonala. (11)

10 Nočně tak na na vše Světa strany/ (svému
Édu vystřanniti/ byt bezpečný způsobiti/ chtěte) po-
třívals Pohany. (12)

11 Zvlášt potom kdyjs Pomazánemu/ (Neprátelek
símu jeho hlavu/ slájege) následu dal slávu/nad Édem
tvým poslatenemu. (13)

12 Tak je gen heiž mehř být, wſecky wůkol Nepráš-
teho / gakdy po wýhod gen bydeli / tak se nanehř žádny
bránil. (14)

13 Ač tedy nynj k Pohruškám twém/ rtemě děkota-
ej moži/ v kosti mě prachniwégi / gá wissat té znám být
Bohem svým. (16)

14 Recht gaké chce přeigde sauzenj/ být mne Neprá-
tel výbik / a wſecku man Zemí zhubitil / gá předče dan-
sám w tučném Špasenj. (17)

15 Být v Žit nedal nic ewoce / nic Winnice, nic
Bahrada/ být žádnuho w poli stáda / nezustalo w chlívě
níjkopee. (18)

16 Gá wissak předče plesati slále / dég se co dég, mísle
budu/ bějw v nesvých výd pozbudu / w Hespodinu swé
wéčné slále. (19)

17 Hespodin Světa gsa Pánovník / mdkém sýku
dáti sám vmy/ čerstvost vnařeném smuji/ mě cestu strúga-
ce, můž milenou ník. (20)

X X V. Píseň Tobídssoma k plésání složená.

Tob. I 4. v. 1.-

Přeznániý Bůh na něky/ Bůh živý něky
po wſecky/ v království slávy geho/ mi posrden-
íjvi píneho. (v. 2.)

2 Neb on Djíky swé že si vihá/a zase se smíkowává/
do Peckla y z Peckla wodí/ žádny mu ntc nepřekodí. (2)

3 Vyhnávej geg Izraeli / před Bohany, genž té
meli/ zagoněho, aby na né/ rozešla se sláva Páne. (3)

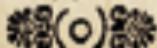
4 Eméno geho ohlaſhugte/ dírné činy wpyvyslugte/
před obličejem každého, kdekelž zlidí ſirého. (3)

5 Nebo On gest Pán a Bůh nás/ v Otec, až na wé-
čny čas: ač nás si vihá pro hřichy že / wſiak s milost-
svou jas přide. (4)

6 Měj

- 6 Měgte se důvěrně, směle! obrájte se srdcem cele: v
en se pak jas obrátí, obličeeg svůj wám navrátí. (4)
- 7 Vyhnávegej gen cestymí, Boha své vstupu svým:
Pánu Pánů dobročetce, Krále Králu učené etéte. (5)
- 8 Tak na mne teď přijď klad máte, v zemi czíž byl mne
znáte: kdo vši nebudeli chtít, mislosti nám včinutí. (7)
- 9 Až Boha slaví má dusse, dokud v těle mém
dýsce; (8) Recetej semnau vříšení věrní, a k slibům
Božím důvěrní. (6)
- 10 Jeruzalem Nečto svaté, do času budeš prokláten/
pro svých nelázněst Synů, a gich charnosti činů. (10)
- 11 Vyhnáveg vříšák podce Pána, v ped ge kázen da-
ná/aby ge Stáner zase, vzdělán byl tobě k okraje. (11)
- 12 A tveři se rozprýleni, vracujte, obveseleni, tobě
zase způsobili, Boha s tebou vylebili. (12)
- 13 V Bohem přigdau k tobě da, v nesau k tivé ozde-
bě, na cest Králi Nebeského, se poddávajice gemu. (13)
- 14 Zlořečení vříšení židi, kdežkoli té nenávidí: ale zase požehnaní, kdo v tvém stegi milování. (14)
- 15 Raduj se, raduj Synone, ač myně tvořa slávato-
ne/vrátit se jasce Synové, a s nimi plésání nové. (15)
- 16 Kdož nad tebou jalostili, syrely všeprost měli
rozveselit se v tvé slávě budou Pána etíti právě. (16)
- 17 V ty Dusse má pýšivug, Bohu Králi vraucné
dělů, kterýs nám chewá plésání, v Jeruzalema vzdě-
lání. (17)
- 18 Jeruzalem pýšimy, ačkolis byl z ohavelký, až
gak zase vřstanes krásné, a v kážis svůj blesk gasné!
- 19 Smaragd, Zafir, též Romeny gink dráhě, tivé o-
děny, Zdi, Béje, v Basilej ge zlatá gau Dřívové. (18)
- 20 A vlice Kríštak čistý, Karbunkl gak blesk pře-
stý. V budou vřesecty Vlice, plésati Bohu velice. (19)
- 21 Hallelujah chvála Bohu, vřesecto dí s moudrostí
mnohau, genž nás sobě tak ožabil, Království slas-
tné způsobil. (20)

Tím Staré Izraelské Cyrkwe Zpěwy zanájráme, čím Izai-
ádi zawię Proroctwju swé w posledních řeſtii Kapito-
lach; a Jan Zgemienj swá w posledních dwoju.

Lucas 3. 24 - 25. 15.

Lucas 1. 5. 45.

Luc. 1. 3. 67 - 58.

zpěvů Novozákoníjch **Díl První.**

Obsahující w sobě

Zámluva a Písničky od Svatých
Božích Angelů v Lidu / při začátku Chrízme
Nového Zákona zpívání / a od Evangelistů v Apoštolo-
vě Páně zapsané : w kterých se všech Tagemství
Nového Zákona summa zavírá / a jak všud
všechcím následujícím svatým
Zpěvům dívá.

Psal. 98. v. 1. -

Buďte Hospodinu Příslušní novau : nebo diurně všecky
včině : spomohla mu pravice geho / a rámcě svatostě
geho. W známosti viveděk Hospodin Spasení své před
ocíma Národu. Rozpomenut se na mislsrdenství své
a na pravdu svauč domu Izraelskému : Gisivid
všecky končiny spasení Boha našeho : Pro-
křtěnug tedy Hospodinu všecka Žeml i c.